

MINISTERIE VAN MARINE

AFDEELING

HYDROGRAPHIE

BADHUISWEG No. 147

No. 347

TELEFOON No. 52162

's-GRAVENHAGE. 9 July 1927

To

The Hydrographer,
Admiralty

L O N D O N S.W. 1

Sir,

In reply to your letter H 3741/27 of July 5th I have the honour to inform you that the drawing for an entirely new chart: Corantijn river, scale 1:75.000, as the result of the surveywork of Captain Kremer, is nearly finished. Some data about the river entrance are still failing, but I expect that Capt. Kremer who is again at work there, will soon send me all data wanted to complete the chart, which I hope will be published before medio 1928. If your Department is in possession of new data about this river and its estuary, which are not yet published in Notices to Mariners or existing charts, I should be much obliged for furnishing them to my office.

I have the honour to be,

Sir,

Your obedient Servant

Hydrographer

3741/27.

18 July, 1927.

Sir,

I have the honour to acknowledge with thanks the receipt of your letter of 9th instant, No.347, stating that an entirely new chart of Corentyn River was in process of being prepared from the latest surveys of Captain Kremer, and which was hoped to be ready by the middle of 1928. I regret that there is no additional data in this Department that would be of any assistance in compiling this chart.

I have the honour to be,

Sir,

Your obedient Servant,

The Hydrographer,
Hydrographic Office,
Navy Department,
Badhuisweg No.147,
The Hague.

Captain, R.N., & Assistant
Hydrographer.

REPORT ON THE INAUGURATION OF THE
BOUNDARY MARK AT THE TRIJUNCTION POINT OF THE BOUNDARIES
OF BRITISH GUIANA, BRAZIL AND DUTCH GUIANA.

1. On the 20th day of the month of February 1936, the undersigned Heads of the British, Brazilian and Netherlands Commissions met at the site of the Trijunction Point of the boundaries of British Guiana, Brazil and Dutch Guiana for the purpose of drawing up this report on the erection of a Boundary Mark at the Trijunction Point.

2. Situation of the mark.

The mark has been erected on a large bare rock surface, which is situated on the watershed between the basins of the Amazon and Courantyne rivers. This point is within 320 metres of the source of that branch of the Sartani River which the British and Netherlands Commissions have found to be the longest branch, and within 500 metres of a tributary of the Anama (Anama) River. The rock was selected for the site of the Trijunction Point as it provides a permanent landmark.

The details of the locality are shown on the attached map.

The Geographical Co-ordinates obtained from astronomical observations by the three Commissions were -

by the British Commission -

Latitude $1^{\circ} 56' 58''.9$ North
Longitude $53^{\circ} 22' 24''.7$ West Gr.

by the Brazilian Commission -

Latitude $1^{\circ} 56' 58''.1$ North
Longitude $53^{\circ} 22' 23''.4$ West Gr.

by the Netherlands Commission -

Latitude $1^{\circ} 56' 57''.7$ North
Longitude $53^{\circ} 22' 23''.4$ West Gr.

Page 3.

The Co-ordinates adopted are the means of the values obtained by the three Commissions, and are as follows:-

Latitude 1° 25' 58".2 North
Longitude 53° 22' 34".6 West Gr.

3. Description of the Mark.

Material. - Concrete.

Shape. Base:- triangular in plan with sides 1.50 m and height 0.42 metres.

Main Column:- a truncated triangular pyramid with sides at the base 0.70 metres and at the top 0.33 metres.

Cap:- a triangular pyramid with sides at the base 0.35 metres and height 0.18 metres.

Total height above ground 1.80 metres.

On the side facing British Guiana are engraved the words "BRITISH GUIANA", on the side facing Brazil is engraved the word "BRASIL" and on the side facing Dutch Guiana is engraved the word "SRI LANKA".

Below each name is also engraved the year "1936".

4. In witness whereof the present report was drawn up in three languages, English, Portuguese and Dutch, and signed by the three heads of the three Commissions who were present.

REPORT ON THE INAUGURATION OF THE
BOUNDARY MARK AT THE TRIJUNCTION POINT OF THE BOUNDARIES
OF BRITISH GUIANA, BRASIL AND DUTCH GUIANA.

1. On the 20th day of the month of February 1936, the undersigned Heads of the British, Brazilian and Netherlands Commissions met at the site of the Trijunction Point of the boundaries of British Guiana, Brasil and Dutch Guiana for the purpose of drawing up this report on the erection of a Boundary Mark at the Trijunction Point.

2. Situation of the mark.

The mark has been erected on a large bare rock surface, which is situated on the watershed between the basins of the Amazon and Courantyne Rivers. This point is within 320 metres of the source of that branch of the Kutari River which the British and Netherlands Commissions have found to be the longest branch, and within 500 metres of a tributary of the Anemu (Anamu) River. The rock was selected for the site of the Trijunction Point as it provides a permanent landmark.

The details of the locality are shown on the attached map.

The Geographical Co-ordinates obtained from astronomical observations by the three Commissions were -

By the British Commission -

Latitude $1^{\circ} 56' 58''.9$ North

Longitude $53^{\circ} 28' 24''.7$ West Gr.

By the Brasilian Commission -

Latitude $1^{\circ} 56' 58''.1$ North

Longitude $56^{\circ} 28' 23''.4$ West Gr.

By the Netherlands Commission -

Latitude $1^{\circ} 56' 57''.7$ North

Longitude [] $25''.4$ West Gr.

The Co-ordinates adopted are the means of the values obtained by the three Commissions, and are as follows: -

Latitude 1° 56' 58".2 North

Longitude 56° 28' 24".6 West Gr.

3. Description of the Mark.

Material. - Concreté.

Shape. Base: – triangular in plan with sides 1.50m and height 0.12 metres.

Main column: – is truncated triangular pyramid with sides at the base 0.70 metres and at the top 0.35 metres.

Cap: – A triangular pyramid with sides at the base 0.35 metres and height 0.18 metres.

Total height above ground 1.80 metres.

On the side facing British Guiana are [en]graved the words "BRITISH GUIANA", on the side facing Brasil is engraved the word "BRASIL" and on the side facing Dutch Guiana is engraved the word "SURINAME".

Below each name is also engraved the year "1936".

4. In witness whereof the present report was drawn up in three languages, English, Portuguese and Dutch, and signed by the three Heads of the three Commissions who were present.

Aide Mémoire

Previous attempts to determine the frontier between Surinam and British Guiana having all ended in a deadlock and the British proposal of December 1961 also having met with serious objections on the part of the Government of Surinam, the Government of the Kingdom of the Netherlands has reviewed the entire problem anew in consultation with the Government of Surinam. Following up a British suggestion the Government of the Kingdom of the Netherlands has based the present draft Treaty on recognition by the United Kingdom of the New River as a boundary river between Surinam and British Guiana and on acceptance by the Kingdom of the Netherlands of the "thalweg" principle in the boundary rivers.

The present draft Treaty should therefore be regarded as an entirely new proposal for a frontier agreement unconnected with any of the previous drafts.

The present draft Treaty falls into four parts:

- I. the designation of the boundary rivers;
- II. the determination of the frontier in those rivers and on the land south of them;
- III. the determination of the frontier in the adjoining sea and on the bottom of the sea;
- IV. the establishment of the régime in the boundary rivers.

In view of the fact that geographically the New River constitutes the true origin of the river Corentyne it would seem logical to designate the New River as a boundary river.

Acceptance of the "thalweg" principle as the basis for the frontier in the river Corentyne is a concession on the part of Surinam, since Surinam possesses sovereign rights over the entire Corentyne. The manner in which the frontier line in the boundary rivers is determined in the draft is inspired by the desire of Surinam that the frontier should follow a predetermined line relative to the banks.

As the starting point of the frontier the end of the present "thalweg" in the sea has been adopted, the "thalweg" being the line joining the deepest points in the western channel, which channel possesses the greatest average depth throughout its length.

In order to realise the foregoing, it is proposed to determine the frontier in such a way that the position of all points along this frontier bears the same ratio relative to either bank as does the said starting point relative to either bank. This results in a line which can best be described as a proportionate line following a definite course relative to either bank from the end of the "thalweg" in the sea to the source of the New River. Thus the following advantages can be obtained:

1. Along much of the river the proposed line practically follows the course of the "thalweg";
2. The Proposed line holds good for the entire river from source to mouth, so also where there is no "thalweg" or where the "thalweg" is difficult to locate, as for instance in long stretches of the upper reaches, in many rapids, waterfalls, etc.;
3. The proposed line is easy to determine by simple means;
4. In the case of natural changes in the course of the boundary rivers the frontier continues to run in those rivers in the established proportion.

The proposal concerning the frontier in the sea and on the seabed is based on the principle accepted by Surinam and British Guiana that the frontier in the sea is a line with a true bearing of 10° East of true North, a principle which since its acceptance has been consistently observed in practice. The direction of the frontier in the sea was fixed in 1936 at 10° East of true North by a combined Netherlands British frontier commission.

In addition to a number of rights which British subjects will enjoy on the boundary rivers, e.g. the right of free navigation and fishing every where in the boundary rivers, the draft Treaty contains provisions establishing the mutual rights and obligations of the two countries as good neighbour states for the benefit of the economic and social development of the two countries.

*supplement to the report
of the DirBuro
24/6/03*

DB 4202/03
27/6

(16)
+ MAP

GES: 13/1 (a)

NOTE No. 28/2003

*AM
20/6*

The Embassy of the Republic of Guyana presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Suriname and has the honour to make available to the Esteemed Ministry Note No. 577/03 dated June 20, 2003 and documents containing information as requested.

The Embassy of the Republic of Guyana avails itself of the opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Suriname the assurances of its highest consideration.

June 23, 2003

MINISTERIE v. BUITENLANDSE ZAKEN
Ingekomen: 26-6-2003
No.: 4938
Paraaf voor opberging:

*AM 26/7
Cochin*

*27. Ver. Crensché.
Retour abc. AM*

*AM 03/07/03
70*

Tel: No. 226-1606-8
Fax: Nos. 225-9192
227-5735 (Protocol & Consular Dept.)
EXTERNAL GUYANA

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS,
"Takuba Lodge"
254 South Road & New Garden Street,
Georgetown,
Guyana.

Note No. 577/03

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Guyana presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Suriname and has the honour to refer to the Fifth Joint Meeting of the Guyana-Suriname Border Commissions held on March 10, 2003 in Georgetown during which the delegation of Suriname made a request for information on current petroleum concessions in Guyana's offshore area.

In response to this request, the Ministry of Foreign Affairs of Guyana wishes to submit herewith the following documents:

- ❖ A document entitled "**Information on the Status of Guyana's Maritime Area with respect to Petroleum Operations**" which contains
 - A list of the companies currently licensed to conduct petroleum operations in Guyana's maritime area
 - The date of commencement of the licences
 - The nature of the ownership of the licences
 - The status of the licences
- ❖ A coloured map depicting areas licensed throughout Guyana's maritime spaces
- ❖ A copy of Guyana's Petroleum Legislation

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Guyana avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Suriname the assurances of its highest consideration.

Georgetown, Guyana
June 20, 2003

**INFORMATION ON THE STATUS OF GUYANA'S MARITIME AREA WITH
RESPECT TO PETROLEUM OPERATIONS**

- 1) The coloured map is illustrative. The points of interest thereon are: -
 - a) the section coloured and marked "Area To Be Relinquished" has been relinquished by Century Guyana, Ltd., as at October 30, 2002.
 - b) areas of the Guyana's Maritime Area that are not coloured and appear white are areas available for licensing by Guyana.
- 2). There are four companies that are permitted to conduct petroleum operations in Guyana's Maritime Area. These Companies are: -
 - a) Century Guyana, Ltd.
 - b) Maxus Guyana Ltd.
 - c) CGX Resources Inc.
 - d) Esso Exploration and Production Guyana Ltd.
- 3) There are three companies permitted as at (2) above, which could have a section of their respective Contract Area affected by the ongoing claim by Suriname to Guyana's Maritime Area to the east.
- 4) The three companies referred to at (3) above are: -
 - a) Esso Exploration and Production Guyana Ltd.
 - b) Maxus Guyana Ltd.
 - c) CGX Resources Inc.
- 5) With regard to each of these affected companies, the following are instructive: -
 - a) Esso Exploration and Production Guyana Ltd.
(U.S.A. based)
 - (i) Petroleum Prospecting Licence awarded June 14, 1999.
 - (ii) Esso has not relinquished rights to their licence.
 - (iii) Guyana has not revoked rights of the licensee.
 - (iv) Esso Exploration and Production Guyana Ltd. is a bona fide petroleum contractor.

b) Maxus Guyana Ltd.
(U.S.A. based)

- (i) Petroleum Prospecting Licence awarded November 25, 1997.
- (ii) Maxus has not relinquished rights to their licence.
- (iii) Guyana has not revoked rights of the licensee.
- (iv) Maxus Guyana Ltd. is a bona fide petroleum contractor.

c) CGX Resources Inc.
(Canada based)

- (v) Petroleum Prospecting Licence awarded June 24, 1998.
- (vi) CGX has not relinquished rights to their licence.
- (vii) Guyana has not revoked rights of the licensee.
- (viii) CGX Resources Inc. is a bona fide petroleum contractor.

6) The following could be of interest.

- a) Maxus Guyana Ltd. was a subsidiary of the former Argentine national oil company YPF International Ltd.
- b) YPF merged with Repsol (a Spain based company) to form Repsol-YPF
- c) Maxus is interchangeably referred to as Repsol-YPF.
- d) AGIP eni (an Italy based Company) were approved twenty five percent (25%) interest in the Maxus license in July 1999.
- e) The entire participation of twenty five percent (25%) by AGIP in the Maxus License was reassigned to CGX in June 2002.

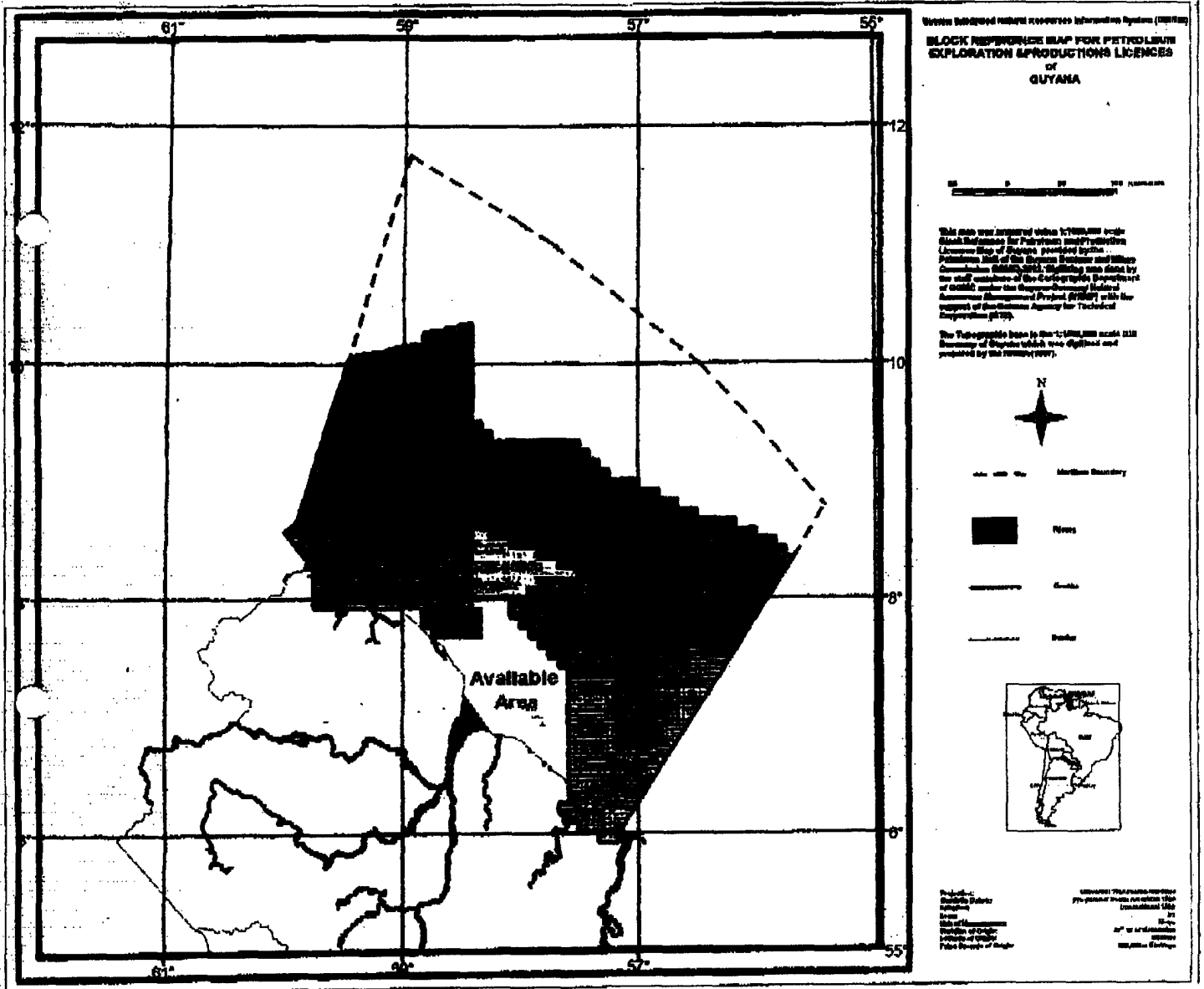

FOTO-Btz. 99332

Beoordeling door J. W. A. H. Luns 10/1/54
n. D. 11-19

**OPGEBORGEN IN
DOSSIER G. 11.2.1**

Rapport van de interdepartementale commissie van deskundigen ter zake van de vaststelling der territoriale wateren en de continental shelf van het Koninkrijk.

Bij brief van 10 November 1953, JAFR 133806-8863, is door den Minister zonder Portefeuille, Mr. J.M.A.H. Luns, aan zijn ambtgenoten van Overzeese Rijksdelen, van Marine en van Verkeer en Waterstaat, voorgesteld, een interdepartementale commissie in te stellen ter opheldering van de volkenrechtelijke en geographisch-technische vraagpunten welke zich voordoen, wanneer het Nederlandse standpunt en de daaruit voortvloeiende politiek moet worden bepaald ten aanzien van de vaststelling van de territoriale wateren en de "continental shelf". In het bijzonder voor Nieuw-Guinea is deze materie actueel, doch de overweging dat de aanvaarding van een systeem voor Nieuw-Guinea moeilijk zou kunnen worden verworpen voor het Rijk in Europa, deed bovengenoemde vraag in haar algemeenheid stellen.

Na verkregen instemming van bovengenoemde Ministers zijn voor dit interdepartementaal overleg de volgende personen aangewezen:

Prof. Mr. J.P.A. François, eo temp. Raadadviseur in algemeenen dienst en juridisch adviseur bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken - voorzitter;

De Heer B. Krijger, Chef der Directie Nieuw-Guinea; Ministerie van Overzeese Rijksdelen;

Schout-bij-Nacht Th.K. Baron van Asbeck, Chef Hydrographische Dienst, Ministerie van Marine;

Dr. M.W. Mouton, Kapitein-ter-Zee, Adviseur Internationaal Recht bij het Ministerie van Marine;

Ir. C. In 't Veld, c.i., Hoofd-ingenieur-Directeur van den Rijkswaterstaat, Hoofd van de Afdeling Waterwegen van de Directie van den Waterstaat;

Mr. C.W. van Santen, Assistent Juridisch Adviseur, Ministerie van Buitenlandse Zaken, tevens optredende als secretaris der commissie.

Kap-It-ter-Zee W.H. de Graaff is later door Zijne Excellentie den Minister van Marine op verzoek der commissie aangewezen om de commissie te adviseren over het verloop op de kaart van de verschillende lijnen, welke voor de afgrenzing van territoriale wateren en de continental shelf in aanmerking komen.

Bovendien zijn sommige vergaderingen der commissie bijgewoond door de Heren:

K.H. de Boer, Administrateur bij de Directie Suriname en Nederlandse Antillen van het Ministerie van Overzeese Rijksdelen;

Mr. J. Rookmaker, Dr. L.G.M. Jaquet, J. Abersson, Mr. J.W.A. Huijbregtse van de Directie Oost-Azië en Beleidszaken Indonesië, respectievelijk van de Directie Europa, van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

-2-

De commissie heeft vier maal vergaderd.

Haar opdracht heeft de commissie enerzijds beperkt, anderzijds uitgebreid opgevat. Zij gevoelde zich enerzijds niet bevoegd te treden in vragen van politiek beleid, welke ten slotte de al dan niet gewenstheid van een afkondiging van de continental shelf voor Nieuw-Guinea, c.q. het tijdstip daarvoor, zouden dienen te bepalen. Anderzijds heeft de commissie gemeend alle denkbare technische en wetenschappelijke (juridische en geographische) overwegingen te moeten betrekken in haar oordeelsvorming.

-6-

III: De Continental Shelf van Suriname en de Nederlandse Antillen.

De continentale plateaux waarop Suriname en de eilanden der Nederlandse Antillen liggen bieden weinig vraagstukken ter oplossing. De grens van de Surinaamse "shelf" naar het Oosten en naar het Westen zal vrij eenvoudig volgens de "median line" in het verlengde van de grens in de territoriale wateren kunnen worden vastgesteld. Van de eilanden ligt alleen Aruba op hetzelfde "plateau" als Venezuela, evenwel zodanig, dat een verdeling volgens de "median line" tussen Aruba en de Venezolaanse kust een afsnijding van een klein gedeelte van dat continentale plateau ten gunste van Aruba meebrengt. Venezuela dat reeds met Groot-Brittannië op 26 Febr. 1942 een bevredigend verdrag ter verdeling van de rechten op de exploitatie van de bodem van de Golf van Paria (tussen Trinidad en Venezuela) sloot, zal waarschijnlijk hierover geen moeilijkheden veroorzaken. Mogelijk is petroleum in dit gebied aanwezig.

Voorts hebben St-Eustatius en St-Christopher, evenals St-Maarten en St-Barthelemy gemeenschappelijke continental shelves. De grensbepaling daarin lijkt evenwel weinig moeilijkheden te veroorzaken indien het "median line" beginsel wordt toegepast.

VI De Territoriale Wateren van Suriname en de Nederlandse Antillen.

Voor de vrijwel rechte kust van Suriname maakt het weinig verschil, welk stelsel men volgt ter bepaling van de uiterste grens der territoriale wateren. Ten aanzien van de eilanden komen uiteraard in het door de deskundigencommissie in 1953 nader omschreven systeem enkele afrondingen tot stand, waarvan de voordelen niet van groot belang lijken. Voor zover deze mochten liggen in het vereenvoudigde politietoezicht op mogelijk ongewenste elementen en goederen aan boord van schepen, kan worden opgemerkt, dat - zo nodig - bij het eventueel aanhouden van het oude systeem der parallele strook van territoriale wateren eenzelfde vereenvoudiging van toezicht kan worden verkregen door de instelling van een 12-mijls speciale douane-zone, als hierboven aangeduid ten aanzien van Nieuw-Guinea.

-10-

SAMENVATTING.

De Commissie meent zich voldoende materiaal te hebben verschaft, om tot een inzicht te komen ten aanzien van de wijze waarop de belangen van Nieuw-Guinea ten aanzien van de gestelde vragen over territoriale wateren en continental shelf kunnen worden behartigd, in verband mede met de evenwijdige belangen in andere delen van het Rijk. De Commissie komt dan - met terzijde lating van beleidsvragen - tot de volgende conclusies:

1. Enigerlei reactie op de jongste Australische wetgeving ten aanzien van de Australische rechten in de "continental shelf" van dat continent, is voorshands niet nodig, aangezien Australië geen rechten vindiceert op wat mogelijk als "continental shelf" van Nieuw-Guinea ware te beschouwen. Indien Australië verzoekt, in onderling overleg de grenslijn tussen Nieuw-Guinea en Australië in het Continentale plateau vast te stellen, dan zal zulk overleg kunnen plaatsvinden, indien het uitgangspunt daarbij zal zijn, dat de "median line" de in abstracto meest rechtvaardige grenslijn vormt.

De "median line" is omschreven in punt VI op bladzijde 6 van het "Report of the Committee of Experts on technical Questions concerning the Territorial Sea" van April 1953 (zie bijlage I) en overgenomen door de International Law Commission in art. 7,2 van haar "draft articles on the continental shelf" (Report of the Int. Law Commission 1953, A/2456, blz.13) en paragrafen 81 van haar commentaar (ibid., blz. 15).

2. Evenmin is voorshands enig optreden uit juridische overwegingen noodzakelijk tegenover Indonesië, met welk land Nieuw-Guinea alleen tussen zijn Zuid-kust en de Aroe-eilanden een gemeenschappelijk continentaal plateau heeft. Daarin lijkt voorlopig een grensafbakening tussen de wederzijdse rechten in dit plateau niet noodzakelijk. Mochten evenwel exploiteerbare bodemschatten aanwezig blijken te zijn, dan zou overleg - over welke politieke aspecten de Commissie zich niet uitspreekt - moeten plaats vinden op den zelfden grondslag als onder punt 1 omschreven ten aanzien van het eventueel overleg met Australië.

3. Ten aanzien van de continentale plateaux waarop de andere delen des Rijks zijn gelegen, blijkt evenmin enige actie voorshands noodzakelijk te zijn, terwijl daar, waar de omstandigheden te eniger tijd een oplossing in overleg met buurstaten zullen vergen, geen moeilijke problemen zijn te verwachten.

4. Voor Nederland en de Overzeese Rijksdelen blijken de voorstellen van de International Law Commission met betrekking tot de "continental shelf" aanvaardbaar te zijn en de mogelijkheid in te houden tot het vinden van bevredigende oplossingen van rijzende problemen.

-11-

5. Voortgezette studie beveelt de Commissie aan ten aanzien van de bepaling van den omvang van den continental shelf in de Geelvinkbaai in dien zin, dat daar wellicht een beroep op bijzondere omstandigheden kan worden gedaan (hetgeen de International Law Commission voor uitzonderlijke gevallen wil toestaan), zulks ~~ter voorkoming van gerechtvaardigde eisen van toezicht door het Bestuur ter plaatsen~~ *ongewenst de exploitatie door Nieuw-Guineezers*.

6. De eisen van een goed Bestuur in Nieuw-Guinea kunnen worden vervuld zowel in het "oude" systeem ter bepaling van de uiterste grens tussen territoriale wateren en volle zee als in het voorgestelde stelsel der "straight base-lines". In beide gevallen zal de Regering alleen zijn toevlucht moeten nemen tot de instelling van douane-zones op die plaatsen waar ook buiten de territoriale wateren toezicht op de scheepvaart nodig is, bijv. in de McCluerbaai.

7. Uit het onder 5 gestelde volgt, dat de keuze van het stelsel, te aanvaarden voor de vaststelling van de buitengrens van de territoriale zee, niet behoeft te worden beïnvloed door overwegingen van plaatselijk nut voor Nieuw-Guinea. Ook ten aanzien van de andere Rijksdelen is dit niet nodig gebleken. Daarnaast kunnen politieke overwegingen de genoemde keuze beïnvloeden, waarin de Commissie niet wil treden. Alleen ten aanzien van de technische implicaties van de beide aan de Commissie ter beschouwing gegeven systemen heeft zij aandacht besteed. Daarbij heeft de Commissie aangenomen, dat de breedte der territoriale zee 3 mijl blijft. Haar conclusie ten aanzien van genoemde keuze kan de Commissie als volgt samenvatten:

Voor de "straight base-line" methode pleit letterlijk haar rechtlijnigheid: volgens een vaste regule kan zij in korten tijd op elke kaart worden afgetekend, zodra eenmaal de vaste punten bekend zijn, waartussen de rechte basis-lijnen getrokken mogen worden ter vervanging van de kronkelende kustlijn. Bedoelde "vaste punten" zouden moeten worden gepubliceerd. De grens tussen territoriale zee en volle zee wordt dienvolgens eveneens sneller kenbaar en verloopt gelijkmatiger. Het zal in dit systeem minder gemakkelijk voorkomen dat een schip onwillekeurig de grens tussen volle zee en territoriale zee overvaart.

Tegenover deze onmiskenbare voordelen wezen de maritieme deskundigen in de commissie op de praktische moeilijkheid voor den zeeman, om deze "straight-base-line" op de brug van zijn schip vast te stellen. Men zou zich kunnen voorstellen, dit bezwaar te ondervangen door de "straight base-lines" op de Marine-kaarten uit te zetten, doch de Hydrographische Dienst der Koninklijke Marine acht het onjuist en ongewenst, deze lijnen op genoemde kaarten, die hierdoor onduidelijk zouden worden, aan te brengen.

-12-

Tenslotte is op deze vraagstelling van invloed, welke gevolgen voor Nederland zijn te duchten uit den eventuelen overgang van het "oude" systeem op het "straight base-line" stelsel door de andere kuststaten bij wier kusten de Nederlandse visserij en scheepvaart belang hebben. Het ware immers mogelijk, dat voor Nederlandse belangen grote nadelen zouden voortvloeien uit zodanigen overgang, welke Nederland zou bevorderen (althans waartegen Nederland niet meer zou kunnen protesteren) door zelf over te gaan tot het "straight base-line"-stelsel. In dat geval zou een waarschuwing tegen zulk een overgang op haar plaats zijn. Aangezien evenwel de Commissie niet de middelen heeft, nodig om tot een juist inzicht te komen in de gevolgen van een invoering van het "straight base-line" stelsel elders, beperkt zij zich tot het voorstel om daaromtrent een nader onderzoek te doen instellen. Wellicht ware navraag bij Groot-Brittannië nuttig, dat immers zich opwerpt ter verdediging van het "oude" systeem met het oog op de Britse wijkertakte belangen bij een zo vrij mogelijke vaart ter zee. In welke mate deze belangen zouden worden geschaad door de invoering van het "straight base line"-systeem zal, mag men aanemen, door de Britse Regering onderzocht zijn. De resultaten van dat onderzoek zou men gaarne willen weten, omdat de afweging van de voor- en nadelen van de eventuele invoering van het "straight base line"-systeem naar het oordeel der Commissie een zeer voorname factor is voor het door Nederland te nemen besluit, hoe de territoriale wateren van het Koninkrijk moeten worden vastgesteld.

-13-

Bijlagen:

1. Advies der Commissie van deskundigen, uitgebracht
aan den Rapporteur der International Law Commission.

2. Kaarten A: Nieuw Guinea
B: Nederland
C: Suriname
D: Nederlandse Antillen

Op deze kaarten zijn de volgende lijnen aangebracht:

Rood gestippeld: 200 m., c.q. 100 vadem dieptelijn en
de "median line" in de continental shelf tussen twee
Staten.

Blaauwe volle lijn: buitengrens der territoriale wateren
volgens "straight base-line"-methode; de breedte der
territoriale zee gesteld op 3 mijl.

Groene lijn van aaneengesloten cirkelboogjes: alsvoren
volgens de tot nu toe aangenomen methode.

3/6 '54

V.S.

MINISTER-PRESIDENT
VAN
SURINAME

-407/157.

Kon. v. d. Surinam. Min.
No. 566
Datum 25-2-64
D. J. M. J. J.

Aan de Gevolmachtigde Minister van
Suriname,
Alexander Gogolweg 2,
's-Gravenhage,
N E D E R L A N D.

Uw kenmerk	Uw brief van	Ons kenmerk	Datum
		No.155/Vertr.	
Onderwerp	Grensregeling.	Paramaribo	12 februari 1964

De door U aan mij gedane mededeling, dat van Franse zijde wordt aangedrongen op een regeling van de grens tussen Suriname en Frans Guyana was voor mij aanleiding om de materie der begrenzing van het Surinaams Grondgebied in zijn algemeenheid aan een beschouwing te onderwerpen. De bepaling van het Surinaams Grondgebied, d.w.z. het territorium waarover de Surinaamse Regering het Bestuur voert is één van de belangrijkste beleidspunten van mijn Regering en in verband hiermede breng ik het navolgende te Uwer kennis.

1) Door mij is ingesteld een commissie in verband met de te houden besprekingen ter vaststelling van de west- en oostgrens van Suriname.

Bij de behandeling dezer materie zal de Commissie dienen uit te gaan van de navolgende principiële punten.
Het Surinaams Grondgebied wordt begrensd:

- a) ten Noorden door de Atlantische Oceaan (v/h Bestuur de grens v/d territoriale zee en voor de economische exploitatie de grens v/h continentale plateau);
- b) ten Westen door de Corantijn die een nationale rivier is;
- c) ten Oosten door de Marowijne een internationale rivier;
- d) ten Zuiden door de waterscheiding tussen de Amazone en de Surinaamse rivieren.

2) Ten aanzien van de westgrens wordt van het volgende uitgegaan.

a) In de territoriale zee en over het continentaal plateau wordt vastgehouden aan de reeds eerder bepaalde vaste lijn in de richting van 10° Oost van het Ware Noorden. Door de gemengde grenscommissie in de jaren 1937-39 is de snijding van deze lijn met de linkeroever aangenomen als een beginpunt aan zee van de linkeroever van de Corantijn.

De grens in de territoriale zee en over het continentaal plateau, is dus een lijn vanuit voormeld beginpunt in de richting 10° Oost van het Ware Noorden.

- Deze -

- 2 -

Deze lijn sluit ook aan bij de voortzetting in zee van het dal van de Corantijn, hetwelk ook in deze richting verloopt. Tenslotte zij vermeld, dat de belangen van de Colmar Olie Maatschappij bij aanneming van deze lijn veilig zijn.

b) Voor wat betreft het gedeelte van de kust tot de bron van de Corantijn is de linkeroever van deze rivier de grens tussen Suriname en Brits Guyana. Deze grens staat sedert de overeenkomst tussen de Gouverneurs van Batenburg en Frederici in 1799-1800 vast.

c) Het zgn. betwist gebied wordt geheel als Surinaams Grondgebied beschouwd, aangezien de bron van de Corantijn met die van de Nieuwe Rivier samenvalt. (De Nieuwe Rivier is de voortzetting van de hoofdriever). Hieraan zal worden blijven vastgehouden. Opgemerkt wordt, dat de hele Nieuwe Rivier Surinaams Grondgebied is, omdat van de bron tot aan de zee de grens de linkeroever is.

3) Ten aanzien van de oostgrens, grens tussen Suriname en Frans Guyana wordt uitgedrukt van het volgende:

a) In zee en over het continentaal plateau volgt de grens een lijn met een azimuth van 30° Oost van het Ware Noorden vanuit het eindpunt aan zee van de grens in de Marowijne.

De richting is de gemiddelde richting van de "equidistance line" geconstrueerd vanuit dit eindpunt. Deze methode wordt gevolgd aangezien Suriname een vaste steeds construeerbare lijn verkiest boven een wisselende "equidistance line".

Als sluitlijn van de Marowijne, dus het begin van de territoriale zee wordt aangenomen de verbindingslijn van Hoek Galibi (Surinaamse oever en Pointe des Hattes (Franse oever)).

b) In de Marowijne van bron tot aan zee is het midden van de rivier als grens aangehouden. Een regeling waarbij in verschillende delen van de rivier verschillende lijnconstructies moeten worden toegepast, komt ons ongewenst voor. Dit zou met name het geval zijn indien de vaargeul als grens zou worden gekozen. Daarbij komt, dat deze Thalweg aan verandering onderhevig is. Bovendien geldt reeds van een groot deel van de rivier, dat het midden de grens is. De scheepvaart wordt in het Verdrag geregeld.

c) Als voortzetting van de Marowijne is reeds bij arbitrale uitspraak in 1891 door de Czaar van Rusland de Lawa aangewezen. Suriname neemt als voortzetting van de Lawa aan de Marouini.

Evenals bij de Nieuwe Rivier het geval is, kan het feit, dat in de jaren 1937-1940 een gemengde Nederlands-Frans-Braziliaanse grenscommissie het drielandpunt op een andere plaats heeft opgericht aan voormeld standpunt geen afbreuk doen.

4) Ten aanzien van de noordgrens wordt van het volgende uitgegaan.

Voor wat betreft de noordgrens geldt ten aanzien van de Souvereiniteit de grens van de territoriale zee en voor de exploitatie der natuurlijke hulpbronnen de grens van het continentale plateau.

- 5) -

5) De zuidgrens is de waterscheiding tussen de Amazone en de Surinaamse rivieren.

Deze grens is reeds door een gemengde grenscommissie opgenomen en staat dus vast met uitzondering van de eindpunten.

Met betrekking tot de behandelde punten moge ik U het navolgende mededelen en verzoeken aan het daarin gestelde uitvoering te willen geven.

Ad.2 Naar mij is medegedeeld worden momenteel van Brits Guyanese zijde havenwerken in de Corantijn uitgevoerd zonder dat toestemming daartoe van Surinaamse zijde verkregen is.

De Engelsen hebben geen recht om in de Corantijn, die Surinaams Grondgebied is havenwerken uit te voeren. Op Surinaams Grondgebied (de Corantijn) kan nimmer zonder meer een vreemde mogendheid rechten doen gelden.

Ik nodig U uit via de geëigende weg bij de Engelse Regering een krachtig protest te doen aantekenen.

Voor een goede defensie van Suriname is gebleken, dat een juiste bewaking van de grenzen van het grondgebied (i.c. de Corantijn) een harde noodzaak is. Over de Corantijn als nationale rivier zal met name geen enkel transport van wapens e.d. worden toegestaan. Verwijzende naar de desbetreffende bepalingen in het Statuut nodig ik U uit een bespreking tussen mij en de Minister van Defensie over dit punt te willen voorbereiden.

Ad 3 Het is wel van belang, dat op de suggesties der Fransen wordt ingegaan om de grens tussen Suriname en Frans Guyana definitief te regelen.

Voor de verdediging van het Surinaamse standpunt acht ik het nodig, dat de Commissie over deze aangelegenheid vergadert en na discussie over de betreffende stukken een gezamenlijke visie en tactiek opstelt.

Ad 4 Het is van groot belang, dat in verband met de economische activiteiten van de laatste tijd thans definitief de rechten van Suriname op het continentaal plateau worden geproclameerd. Deze proclamatie is niet alleen actueel doch zelfs urgent.

Brits Guyana heeft nl reeds de rechten op het continentaal plateau geproclameerd daar zelfs zover gaand, dat het gehele continentale plateau onder de Souvereiniteit van Engeland is gebracht, terwijl als grens tussen de voor Suriname en Brits Guyana gelegen delen van het continentaal plateau een lijn is aangenomen die niet samenvalt met de lijn van 10° Oost doch meer oostelijk dan aan Surinaamse zijde daarvan ligt. Hoewel deze proclamatie geheel eenzijdig is gedaan moet niet te lang worden gewacht omdat er anders gesproken zal worden van historische rechten.

In het algemeen moge ik Uw aandacht erop vestigen, dat de Corantijn een nationale rivier is evenals bijv. Coppename en de Suriname rivier, terwijl de Marowijne een internationale rivier is.

- 4 -

De economische ontwikkeling van Suriname maakt het gewenst om voor deze beide rivieren het voor Suriname belangrijke deel van het economische potentieel zoveel mogelijk veilig te stellen (waterkracht, irrigatie, transport etc.).

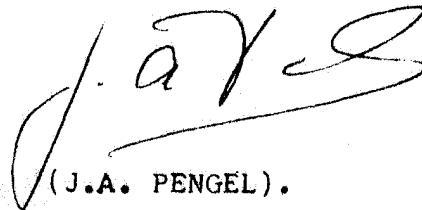
Uit beleidsoverwegingen, bestuurlijke facetten, zowel nationaal als internationaal en economische facetten, waarop reeds is gewezen (olie, waterkracht etc.) heb ik besloten deze totale materie met de Nederlandse Regering (Ministerie van Buitenlandse Zaken) ampel te bespreken en zij het preliminair met de Franse en Engelse Regering.

Aanleiding hiertoe is niet in het minst het internationale facet, waarop ik thans niet nader inga.

Bij de besprekingen die op korte termijn zullen plaatsvinden, zal ik ter plaatse door de benoemde commissie worden geadviseerd.

Ik nodig U uit in verband met het bovenstaande de nodige stappen te ondernemen, dat zo spoedig mogelijk met de Nederlandse Regering de besprekingen kunnen worden geopend en in aansluiting daaraan met de Franse- en Engelse Regering.

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,

(J.A. PENGEL).

30/64 *→ 311 Br. Guyana - Sur.*
311 Fr. Guyana - Sur. DAZ
JURA
MEMORANDUM
St. p. selous DWH/CA 15/18.

Van: DWH/CA

datum: 11 maart 1964

Aan: DWH

Onderwerp: Grenzen Suriname-Brits-Guyana
en Suriname-Frans-Guyana.

*Op M.P. Suriname dd 12/2-1964, no. 12/55 (Byla.
no. ext. 33453/64).*

Met betrekking tot het vaststellen van de Oostelijke en Westelijke afgrenzing van het Surinaamse continentale plateau moge worden verwezen naar de terzake handelende brief dd. 4 maart 1964, no. DWH/CA-35553 aan Mr. Emanuels, waarbij de mogelijkheden werden uiteengezet welke bestaan om voor Suriname rechten ten aanzien van de continental shelf geldend te doen maken.

Daarbij werd gesteld dat deze grenzen in overleg met de buurstaten waren vast te stellen. Hieromtrent zal derhalve te bestemde tijde door de Koninkrijksregering met de Franse Regering en, zolang Brits-Guyana nog geen onafhankelijkheid heeft verkregen, met de Regering van het Verenigd Koninkrijk in onderhandeling dienen te worden getreden.

Met betrekking tot de Westelijke afgrenzingen van het continentale plateau moge in herinnering worden gebracht dat met de Britse Regering reeds overeengekomen was dat daarbij het beginsel van "aequidistance" zal worden aanvaard, zoals blijkt uit het desbetreffend Nederlands Aide Memoire dd. 6 augustus 1958 en het daarop van het Foreign Office ontvangen antwoord dd. 13 januari 1959, no. WN 1081/1. *Suriname v. Verenigd Koninkrijk*

Met betrekking tot de Oostelijke afgrenzing van de continental shelf verklaarde de Koninkrijksregering zich eveneens reeds bereid tot het sluiten van een overeenkomst op basis van het beginsel van "aequidistance" (brief DAZ/DWH dd. 21 juli 1958, no. 73736/4464 GS). Het Quay d'Orsay verklaarde zich blijkens de brief van de Tijdelijk Zaakgelastigde te Parijs dd. 16 mei 1963, no. 11656/1260 bereid op deze basis, liefst zo spoedig mogelijk, besprekingen te openen. Blijkens het zojuist ingekomen telexbericht uit Parijs dd 19 maart 1964, no. 454974 dringt het Quay d'Orsay op een spoedige afwikkeling van deze aangelegenheid aan.

Alvorens de verdere inhoud van hogerbedoelde brief van de Minister-President van Suriname in beschouwing te nemen komt het wenselijk voor met enige nadruk het principe waarop te stellen dat, ook met betrekking tot het vaststellen van de grenzen van Suriname vanaf de monding van de Corantijn en Marowijne tot aan de bronnen van deze rivieren, door onderhandelingen naar overeenstemming onderscheidenlijk met de Britse (Brits-Guyanese) en Franse Regeringen dient te worden gestreefd. Deze grenzen kunnen uiteraard niet door eenzijdige verklaringen van een der buurstaten, in casu door de Koninkrijksregering, in casu op verzoek van Suriname, worden gedecreteerd. Dergelijke verklaringen zijn louter papieren annexaties die de bestaande grensgeschillen, verre van ze

*in G.S. d. 11/3
311 (G.S. d. 11/3)
Plattan Suriname*

Mij. in 31 D'Orsay - Sur
→ 31 D'Orsay - Sur.

30/64

cc. DAZ
JURA

MEMORANDUM

St. p. tel. D'Orsay

Van: DWH/CA

datum: 11 maart 1964

Aan: D:GH

Onderwerp: Grenzen Suriname-Brits-Guyana
en Suriname-Frans-Guyana.

Re. N.P. Guyana dd. 12/2-1964-19/55
St. p. 33453/64

Met betrekking tot het vaststellen van de Oostelijke en Westelijke afgrenzing van het Surinaamse continentale plateau moge worden verwezen naar de terzake handelende brief dd. 4 maart 1964, no. DWH/CA-35553 aan Mr. Emanuels, waarbij de mogelijkheden werden uiteengezet welke bestaan om voor Suriname rechten ten aanzien van de continental shelf geldend te doen maken.

Daarbij werd gesteld dat deze grenzen in overleg met de buurstaten vast te stellen. Hieromtrent zal derhalve te bestaander tijde door de Koninkrijksregering met de Franse Regering en, zolang Brits-Guyana nog geen onafhankelijkheid heeft verkregen, met de Regering van het Verenigd Koninkrijk in onderhandeling dienen te worden getreden.

Met betrekking tot de Westelijke afgrenzingen van het continentaal plateau moge in herinnering worden gebracht, dat met de Britse Regering reeds overeengekomen was dat daarbij het beginsel van "aequidistance" zal worden aanvaard, zoals blijkt uit het desbetreffend Nederlands Aïde Memoire dd. 6 augustus 1958 en het daarop van het Foreign Office ontvangen antwoord dd. 13 januari 1959, no. WN 1081/1.

Met betrekking tot de Oostelijke afgrenzing van de continental shelf verklaarde de Koninkrijksregering zich evaneens reeds bereid tot het sluiten van een overeenkomst op basis van het beginsel van "aequidistance" (brief DAZ/D:GH dd. 21 juli 1958, no. 73736/4464 GS). Het Quay d'Orsay verklaarde zich blijkens de brief van de Tijdelijk Zaakgelastigde te Parijs dd. 16 mei 1963, no. 11656/1260 bereid op deze basis, liefst zo spoedig mogelijk, besprekingen te openen. Blijkens het zojuist ingekomen telexbericht uit Parijs dd. 10 maart 1964, no. 454974 dringt het Quay d'Orsay op een spoedige afwikkeling van deze aangelegenheid aan.

Alvorens de verdere inhoud van hogerbedoelde brief van de Minister-President van Suriname in beschouwing te nemen komt het wenselijk voor met enige nadruk het principe voorop te stellen dat, ook met betrekking tot het vaststellen van de grenzen van Suriname vanaf de monding van de Corantijn en Marowijne tot aan de bronnen van deze rivieren, door onderhandelingen naar overeenstemming onderscheidenlijk met de Britse (Brits-Guyanese) en Franse Regeringen dient te worden gestreefd. Deze grenzen kunnen uiteraard niet door eenzijdige verklaringen van een der buurstaten, in casu door de Koninkrijksregering, in casu op verzoek van Suriname, worden gedeclareerd. Dergelijke verklaringen zijn louter papieren annexaties die de bestaande grensgeschillen, verre van ze

MEMORANDUM

Van: _____ datum: _____
Aan: _____
Onderwerp: _____

- 2 -

tot een oplossing te brengen, slechts dreigen te doen ontaarden in grensconflicten, welke niet in het belang zijn van landen die op een goede nabuurschap prijs stellen.

Vanzelfsprekend is dan ook door de Nederlandse en later door de Koninkrijksregering er naar gestreefd om in vreedzaam overleg met de Britse en Franse Regeringen een basis te vinden om door onderhandelingen tot een voor de betrokken partijen aanvaardbare regeling van respectievelijk de west- en de oostgrens van Suriname.

Met betrekking tot de westgrens van Suriname, vanaf de kust tot de bron van de Corantijn werd door de Britse Ambassade hier ter stede op 21 december 1961 een ontwerp-verdrag ingediend, waarbij de linkeroever van de Corantijn en de Kutari als grens tussen Suriname en Brits-Guyana werd aangewezen. Dit ontwerpverdrag bood geen voldoende basis voor onderhandelingen, aangezien de Koninkrijksregering de Britse aanspraken op het gebied, ingesloten door de Kutari en de meer westelijk stromende bronrivier van de Corantijn, teweten de New-River, in twijfel trok.

Bit werd door Hr. Ms. Ambassadeur te Londen ter kennis gebracht van het Foreign Office bij nota dd. 10 augustus 1962, no. 15903/2411. Daarbij verklaarde de Koninkrijksregering zich nochtans bereid tot onderhandelingen op basis van een compromis in dier voege dat, in stede van de Kutari, de New River als toekomstige grensrivier in het Zuiden zou worden aanvaard - toewijzing derhalve van de zg. onstreden driehoek aan Suriname - waartegenover Zij bereid was de thalweg van de Corantijn en de New River als grens tussen Suriname en Brits-Guyana te accepteren.

Dit compromis werd uitgewerkt in een door Hr. Ms. Ambassadeur te Londen op 17 september 1962 aan het Foreign Office aangeboden, in overleg en met instemming van de Surinaamse Regering opgesteld ontwerp-verdrag, waarbij in zoverre op de in uitzicht gestelde concessie werd teruggekomen, dat daarbij in stede van de thalweg, een meer westelijk daarvan geprojecteerde lijn in de Corantijn en de New River, als grens tussen Suriname en Brits-Guyana werd aangewezen.

In antwoord hierop deelde de Britse Regering op 2 november 1962 mede tot onderhandelingen bereid te zijn op basis van beide, onderscheidenlijk door Haar op 21 december 1961 en door de Koninkrijksregering op 17 september 1962 ingediende ontwerp-verdragen.

Zoals bekend hebben deze onderhandelingen, welke in Den Haag in november 1962 zouden plaatsvinden, niet plaats kunnen vinden als gevolg van de mislukking van de in die maand gehouden Constitutionele Conferentie voor Brits-Guyana. Ook de door de Koninkrijksregering in februari 1963 op aandrang van

-3-

MEMORANDUM

Van: datum:
Aan:
Onderwerp:

- 3 -

Suriname voorgestelde preliminaire besprekingen konden daardoor geen voortgang vinden.

Een geheel nieuwe fase van de hierboven geschetste voorbereidende besprekingen werd ingeluid door de nota no. A 1082/45, welke het Foreign Office op 11 september 1963 aan de Tijdelijk Zaakgelastigde te Londen deed toekomen. Daarbij werd medegedeeld dat de Britse Regering in gemeen overleg met de Regering van Brits-Guyana, er bij nader inzien de voorkeur aangaf de grensonderhandelingen te houden, niet op basis van beide, zowel de Koninkrijks- als de Britse ontwerpverdragen, waartoe het Foreign Office zich op 2 november 1962 bereid had verklaard, doch op basis alléén van het Britse ontwerp-verdrag dd. 21 december 1961.

Sedert 11 september 1963 bestaat er dus feitelijk geen uitzicht meer op vruchtbare grensonderhandelingen daar immers reeds op 10 augustus 1962 aan het Foreign Office is medegedeeld, dat voormeld Brits ontwerp-verdrag daarvoor geen voldoende basis bood.

Dit heeft de Britse Regering zeer goed begrepen. Zij heeft danook niet meer op onderhandelingen aangedrongen. Zij beperkte zich tot het voorstel om voorhands op werkniveau na te gaan op welke punten de standpunten van de partijen bij de grensregeling afwijken. Het Colonial Office blijkt namelijk van mening te zijn, dat over het Britse ontwerp waarschijnlijk een belangrijke mate van overeenstemming zou bestaan met de Koninkrijksregering.

Waarop dit optimisme berust blijkt niet. Het Britse ontwerp vraagt immers offers alléén van Suriname; het claimt de omstrede driehoek op grond van een langer dan een eeuw bestaande feitelijke toestand en vraagt bovendien vrije vaart en tallose andere rechten op de Gorantijn, welke zij tevoren - bijna anderhalve eeuw lang - nooit heeft bezeten. Van concessies aan Suriname is in het Britse ontwerp-verdrag niets te vinden.

Voormeld aanbod om besprekingen op werkniveau te houden werd, onder aanbieding van de Britse nota dd. 11 september 1963, bij brief dd. 26 september dav. DWH/CA-135586/5452 GS ter kennis van de Gevolmachtigd Minister van Suriname gebracht met verzoek te mogen vernemen wat naar het oordeel van zijn Regering op deze Britse nota ware te antwoorden.

REDACTED

- 4 -

SDOCS175

MEMORANDUM

Van: datum:
Aan:
Onderwerp:

- 4 -

REDACTED

De Minister-President verklaart zich bereid, om na deze materie tevoren met de Nederlandse Regering te hebben doorgesproken, op basis van voormeld standpunt preliminaire besprekingen te houden met de Britse Regering. Hieruit mag naar het voorkomt worden afgeleid, dat de Minister-President wel geen bezwaar zal hebben tegen de door het Colonial Office voorgestelde besprekingen op werkniveau die, naar dit Office meent, preliminaire besprekingen overbodig zouden kunnen maken.

Het is begrijpelijk dat de Minister-President bij deze besprekingen niet wenst uit te gaan van het door de Koninkrijksregering op 17 september 1962 bij het Foreign Office ingediend ontwerpverdrag, waarbij in ruil voor de betwiste driehoek een aan Brits-Guyana grenzend deel van de Corantijn en de Kew River werd aangeboden.

Dit compromis werd immers door de Britse Regering bij nota van 11 september 1963 als basis voor grens-
onderhandelingen van de hand gewezen. De Koninkrijksregering is derhalve niet meer aan dit Harerzijds tevergeefs gedane aanbod gebonden.

De voorgestelde besprekingen op werkniveau nu, hebben ten doel te pogen alsnog een of andere voor beide partijen aanvaardbare onderhandelingsbasis te vinden. Het zou tactisch onjuist zijn en de Surinamse positie onnodig verzwakken, indien van Koninkrijkszijde wordt uitgegaan van een verworpen compromis.

Er blijft inderdaad niets anders over dan dat het Koninkrijk zich terugtrekt op de positie welke het, blijkens de nota van Baron Bentinck dd. 10 augustus 1962, vóór de indiening van het compromis voorstel heeft ingenomen. Deze positie komt overeen met het door Minister-President Pengel in zijn voormeld schrijven ingenomen standpunt.

In de geest van het vorenstaande zou Hr. Emanuels kunnen worden ingelicht. Na de reactie van de Regering van Suriname zou de Britse Regering - onder mededeling dat de Koninkrijksregering zich na de ecartering van het Nederlands ontwerpverdrag dd. 17 september 1962 met betrekking tot de grensregeling alle rechten voorbehoudt - kunnen worden benaderd met de vraag wanneer het haar gelegen zou komen

- 5 -

MEMORANDUM

Van: _____ datum: _____
Aan: _____
Onderwerp: _____

- 5 -

terzake besprekingen op werkniveau te houden.

Of Zij thans daartoe in staat of bereid is valt te betwijfelen omdat de Regering van Dr. Jagan niet meer bereid schijnt te zijn mede te werken aan enige regeling, op welk gebied dan ook, die door de Britse Regering wordt geëntameerd. Maar dit moet worden afgewacht.

REDACTED

- 6 -

SDOCS177

MEMORANDUM

Van:

datum:

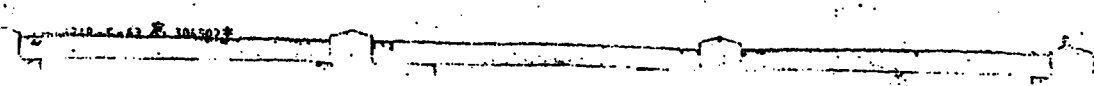
Aan:

Onderwerp:

- 6 -

REDACTED

Handwritten signature

[translation from the original in Dutch]

30/64
MEMORANDUM

cc. DAZ
JURA

From: DWH/CA date: 11 March 1964

To: DWH

Subject: Boundaries Suriname-British Guiana
and Suriname-French Guiana.
[in pencil] Ltr P M Suriname of 12/2/1964 No. 155
(Annex 33453/64).

With regard to establishing the Eastern and Western delimitation of the Suriname continental shelf reference can be made to the letter dealing with this matter of 4 March 1964, no. DWH/CA-35553 to Mr. Emanuels, in which the possibilities were set out with regard to Suriname's rights to the continental shelf.

It was submitted that those boundaries should be determined in consultation with the neighboring states. On this subject the Government of the Kingdom will in due time have to enter into negotiations with the French Government and, as long as British Guiana has not attained independence, with the Government of the United Kingdom

With regard to the Western delimitations of the continental shelf it should be recalled, that it was already agreed that the principle of equidistance will be accepted in this respect, as appears from the Netherlands Aide Mémoire concerned of 6 August 1958 and the reply thereon received from the Foreign Office of 13 January 1959, no. WN 1081/1. [in pencil] Suriname later came back from that position.

With regard to the Eastern delimitation of the continental shelf the Government of the Kingdom also declared to be prepared to conclude an agreement on the basis of the principle of "equidistance" (letter DAZ/DWH of 21 July 1958, no. 73736/4464 GS) The Quay d'Orsay according to the letter of the Plenipotentiary Minister in Paris of 16 May 1963, no. 11656/1260 declared to be prepared to open negotiations on this basis, preferably as soon as possible. According to the telex message of 10 March 1964, no. 454974 that just arrived from Paris Quay d'Orsay insists on a prompt settlement of this matter.

Before examining the further content of the abovementioned letter of the Prime Minister of Suriname, it seems desirable to put up front with some emphasis the principle that, also with respect to the establishment of the boundaries of Suriname from the mouth of the Corantijn and the Maroni to the sources of these rivers, it should be attempted to reach agreement through negotiations with respectively the British (British Guianese) and French Governments. These boundaries obviously cannot be decreed through unilateral declarations of one of the neighboring states, in casu by the Government of the Kingdom, in casu at the request of Suriname. Such declarations are only paper annexations that, rather than resolving

them, only threaten to deteriorate the existing boundary disputes into boundary conflicts that are not in the interest of countries that value good neighborliness.

Obviously, the Netherlands Government and subsequently the Government of the Kingdom have therefore attempted in peaceful consultation with the British and French Governments to find a basis through negotiations for an acceptable arrangement for the parties of respectively the western and eastern boundary of Suriname.

With regard to the western boundary of Suriname, from the coast to the source of the Corantijn a draft treaty was submitted by the British Embassy in this city on 21 December 1961, in which the left bank of the Corantijn and the Kutari was indicated as the boundary between Suriname and British Guiana. That draft treaty did not offer a sufficient basis for negotiations, as the Government of the Kingdom doubted the British claims to the area, enclosed by the Kutari and the more western flowing source river of the Corantijn, that is the New-River.

This was brought to the attention of the Foreign Office by H.M. Ambassador in London through note no. 15903/2411 of 10 August 1962. Therewith the Government of the Kingdom nonetheless declared itself prepared to negotiations on the basis of a compromise in that, instead of the Kutari, the New River would be accepted as future boundary river in the south - accordingly allocation of the so-called triangle to Suriname - in exchange for which It was prepared to accept the thalweg of the Corantijn and the New River as boundary between Suriname and British Guiana.

This compromise presented to the Foreign Office by H.M. Ambassador in London on 17 September 1962, was elaborated in a draft treaty in consultation with and agreement of the Government of Suriname, in which the proposed concession was retracted to the extent that therewith instead of the thalweg a line projected more westerly in the Corantijn and the New River, was indicated as the boundary between Suriname and British Guiana.

In reply to this the British Government indicated on 2 November 1962 to be prepared to negotiate on the basis of both draft treaties submitted, respectively by It on 21 December 1961 and by the Government of the Kingdom on 17 September 1962.

As will be known, these negotiations that were to take place in the Hague in November 1962 could not take place as a result of the failure of the Constitutional Conference for British Guiana held in that month. For that reason the preliminary talks proposed by the Government of the Kingdom upon the insistence of Suriname also could not proceed.

A wholly new phase of the preparatory discussions referred to above was marked by the note no. A 1082/45, which the Foreign Office presented to the Minister Plenipotentiary in London on 11 September 1963. Therein it was communicated that the British Government in common consultations with the Government of British Guiana, upon further consideration preferred to conduct the boundary negotiations, not on the basis of both, the Kingdom as well as the British draft treaties, to which the Foreign Office had declared itself prepared on 2 November 1962, but solely on the basis of the British draft treaty of 21 December 1961.

Since 11 September 1963 there actually is no prospect of productive boundary negotiations as the Foreign Office had already on 10 August 1962 been informed that the abovementioned British draft treaty did not provide a sufficient basis for this.

17 September 1962 reserves *all right* in respect of the boundary settlement - with the question when it would be convenient to it to hold discussions at working level on the matter.

If it would presently be able or willing to this is to be doubted because the Government of Dr. Jagan no longer seems to be prepared to collaborate on any arrangement, on whatever subject, that is taken up by the British Government. But this has to be awaited.

REDACTED

MAATSCHAPPIJ SURINAME N.V.
STATE OIL COMPANY SURINAME N.V.

P.O.Box 4069 Flora, Dr. Ir. H.S. Adhinstraat 21, Paramaribo-Suriname Tel: 499649 Fax: 491105

Onderwerp : Olie-onderzoek
Subject : Westelijk grensgebied
Kenmerk :
Our reference : 2001/ 020
Bijlage :
Enclosure :

Aan de Minister van
Natuurlijke Hulpbronnen
Mr. F.R. Demon
Mr. Dr. J.C. de Mirandastr. 11-15
Paramaribo

Paramaribo, 08 januari 2001

Geachte heer Minister,

De evaluatie van de seismische gegevens welke verzameld zijn onder de Production Sharing Overeenkomst van augustus 1999 met het z.g. S.D.W.C. is in een afrondende fase terechtgekomen. De contractmaatschappijen zouden gaarne het onderzoek willen uitbreiden tot de z.g. "disputed zone", waar zij op grond van de tot nu toe bestudeerde gegevens grotere kansen aanwezig achten voor het vinden van aardolie-accumulaties.

Uit een interne correspondentie met de Operator Burlington Resources citeer ik het volgende: "Our analysis indicates that the disputed zone still deserves some work, the trapping mechanisms in this area may be more favorable. Can you give me some idea of the status of the dispute and whether or not Staatsolie would be open to discussions with our partnership on entering into a contract over this area? Obviously, some clear path to resolution or at least agreement with Guyana as to how disputed zone activity could be shared would be a prerequisite".

In verband met de bovenaangehaalde passage vernemen wij gaarne het standpunt van de Regering met betrekking tot het beleid dat Staatsolie ten aanzien van onderzoek in het betrokken gebied zou moeten volgen.

Uw reactie in deze zien wij gaarne spoedig tegemoet.

Met hoogachting,

Drs. S.E. Jharap
Algemeen Directeur

SEJ/ro

Staatsolie Mij. Sur. N.V.		
IN/UIT	3	100
NO:	2001/020	
JIC	COPY	VNR
Telna. Div		
El. Div		
E & P. Div.		
R.v.C.		
HSEQ		
HRM		
PR		
MAN. SECR.		
C.P.C.	4	
FILE	1	

[translation from the original in Dutch]

Staatsolie Maatschappij Suriname N.V.

P.O. Box 4069 Flora. Dr. Ir. H.S.....499649 Fax: 491105

Subject: Oil research...
Subject: Westward.....
Our Reference: 2001/02....
Enclosure:

8 January 2001

Dear mister Minister,

The evaluation of the seismic data which was collected under the Production Sharing Contract from august 1999 with the so called S.D.W.C. has come into a round off phase. The contract companies sincerely wish to expand the research/survey to the so called 'disputed zone', where they based on the data which has been under study until now they expect bigger chance of finding petroleum-accumulations.

Out of internal correspondence with the Operator Burlington Resources I quote the following: "Our analysis indicates that the disputed zone still deserves some work, the trapping mechanisms in this area may be more favorable. Can you give me some idea of the status of the dispute and whether or not Staatsolie would be open to discussion with our partnership on entering into a contract over this area? Obviously, some clear path to resolution or at least agreement with Guyana as to how disputed zone activity could be shared would be a prerequisite."

With regard to the abovementioned passage we would be grateful if we could be informed about the position of the Government regarding the policy that Staatsolie should follow with respect to research/survey in said area.

We gratefully look forward to your reaction, prompt.

With regard,

Drs. S.E. Jharap
General Director

SEJ/ro

**PRESIDENT
VAN DE REPUBLIEK
SURINAME**

Telefoon : 472841
Telefax : (597) 475266

Uw kenmerk
Onderwerp

Uw brief van

Ons kenmerk

75 / P/05

Datum

Paramaribo,

18 jan. 2001

Uitbreiding exploratiezone
door contractpartners
Staatsolie Mij. Sur. N.V.

Minister van N.H.
Bevoegdheid
26-1-01
063

Mijnerzijds is kennis genomen van Uw mededeling, in Uw brief van 9 januari 2001, dat volgens brief d.d. 8 januari 2001 no. 2001/020 van Staatsolie Maatschappij Suriname N.V., de contractpartners in de Production Sharing Overeenkomst van augustus 1999 de exploratiezone in westelijke richting wensen uit te breiden tot aan de geens c.q. grenslijn tussen Suriname en Guyana.

Aan betrokken contractpartners zal naar ik aanneem, duidelijk gemaakt kunnen worden dat om geopolitieke redenen, niet verwachtbaar is dat de Surinaamse Regering binnen afzienbare tijd een positieve reactie op hun voorstel zal presenteren.

De President van de Republiek
Suriname.

27-1-2001
Drs. R. K. Venetiaan

cc - de Vice-President
- de Minister van Buitenlandse Zaken

